
²⁵. Vgl. J.P. van Kasteren, 'De Kleine Profeten', in: *Studiën* 44(1895), 94-100.

²⁶. BAB, doos 145, map 3: Correspondentie Teulings: brief van 26 januari 1911.

²⁷. Pastoor Sloet heeft op 5 december 1913 een eredoc-toraat ontvangen van de Theologische faculteit van de Katholieke Universiteit van Leuven.

1896 op de markt. In dat jaar publiceerde Jos. Schets het eerste der Profetische Boeken, te weten *De Profetie van Isaias*. Diezelfde Schets vertaalde in de daaropvolgende jaren in een vrij hoog tempo ook de overige Profetische Boeken: *De Profetie van Jeremias*, *De Klaagliederen van den Profeet Jeremias*, *De Profetie van Baruch*, *De Profetie van Ezechiël* en *De Profetie van Daniël*. Waarschijnlijk kon dit deel nog vóór 1901 worden ingebonden en op de markt gebracht. Schets was overigens begonnen met de zogenoemde *Kleine Profeten*. Reeds in 1894, het jaar waarin Dessens *Het Boek Genenis* voltooide, kon de uitgever ook de eerste aflevering van het zevende deel uitbrengen. Daarin had Schets niet alleen *De Profetie van Osee* voor zijn rekening genomen, maar ook *De Profetie van Joël*, *De Profetie van Amos*, *De Profetie van Abdias*, *De Profetie van Jonas*, *De Profetie van Micheas*, *De Profetie van Nahum*, *De Profetie van Habacuc*, *De Profetie van Sophonias*, *De Profetie van Aggeüs*, *De Profetie van Zacharias* en *De Profetie van Malachias*.²⁵ Zoals al vermeld waren in dit zevende deel ook de beide *Boeken der Machabeën* opgenomen, vertaald door J.H. Drehmanns, die dit werk begin 1895 voltooide.

Uit het voorgaande kan geconcludeerd worden dat het eerste deel van de 'Professorenbijbel' tussen 1894 en 1904 is verschenen; en dat voor de vervolgdelen als jaartallen gelden: 1897-1905 (het tweede deel); 1895-1911 (het derde deel); 1895-1898 (het vierde deel); 1899-1908 (het vijfde deel); 1896-1901 (het zesde deel); en 1894-1895 (het zevende deel). Aan de totstandkoming van het werk waarvan het laatste – in feite dus het derde – deel getuige een brief van de uitgever op 26 januari 1911 op de markt kwam,²⁶ werd door in totaal negen vertalers bijgedragen. Twee van hen mogen als exegetische specialisten gelden: seminariedocent en later pastoor Andreas Jansen en rector en later eveneens pastoor Dominicus Sloet.²⁷ De inbreng van met name de laatstgenoemde is groter geweest dan op grond van het aantal door hem vertaalde Boeken verwacht mag worden gezien het feit dat hij nogal eens door zijn collegae om advies werd gevraagd. Dat hij desondanks geen sterker stempel heeft kunnen drukken op het gehele werk, hing niet alleen samen met het feit dat hij weinig organisatorische kwaliteiten bezat, maar was ook een gevolg van het gegeven dat elke vertaler de aan hem toevertrouwde werkzaamheden op zijn eigen kamer in zijn eigen seminarie of op zijn eigen pastorie verrichtte. Het team van vertalers kwam slechts eenmaal per jaar bij elkaar. Bij toerbeurt fungeerde een van hen als samenroeper; hij bepaalde ook de plaats waar men dat jaar samenkwam. Er werd bij die gelegenheid goed gedineerd en ook nog wel gesproken over het project dat men gezamenlijk onder handen had. Vaak werd de